

РЕШЕНИЕ

№ 5256

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4096** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.268 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № ПО-39/04.03.2020 година на Директор ТД на НАП- [населено място].

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение.Твърди се,че решението е незаконосъобразно,тъй като Директор ТД на НАП-С. не се е произнесъл по наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, не е отчел обстоятелството, че дружеството изобщо няма публични задължения. Иска се отмяна решението.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма]-гр.С.,редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат Г. редовно упълномощена, която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Не претендира заплащането на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП [населено място],редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт М.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №4604/08.10.2019 година на Изпълнителен Директор на НАП-

[населено място] К. Г. е преназначена на длъжността Директор ТД на НАП-С., считано от 08.10.2019 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220420000602-020-001/03.02.2020 година е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за Корпоративен данък за периода от 01.01.2014 година до 31.12.2019 година, подробно посочени в заповедта за възлагане и е определен срок от два месеца за приключването и. Заповедта е изменяна впоследствие с още заповеди за изменение на заповеди за възлагане на ревизии, като срокът на ревизията е продължен до 04.01.2021 година.

Орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип депозирал до Публичен изпълнител при ТД на НАП Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, като поискал да бъде наложено обезпечение на бъдещи публични задължения чрез налагане на заповор върху банкови сметки на дружеството, находящи се в 2 търговски банки, подробно описани в искането за налагане на обезпечителни мерки.

На 06.02.2020 година Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С. с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-200022-023-0000398 за обезпечаване на бъдещо публично вземане в размер на 5 702 477 лева в това число главница в размер на 4344672,50 лева и лихва в размер на 1 357 804,50 лева към 05.02.2020 година наложил обезпечителни мерки-заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и в съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление находящи се в 2 търговски банки и забранил разпореждането със заповорираното имущество.

Постановлението е връчено на 19.02.2020 година на електронния адрес на жалбоподателя.

На 26.02.2020 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор ТД на НАП срещу ПНОМ, а последният с Решение № ПО-39/04.02.2020 година оставил жалбата без уважение.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.267, ал.2 ДОПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение № ПО-39/04.03.2020 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката за законосъобразността му съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град, на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно че, лицето А. Г. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността Директор ТД на НАП-С.- считано от 18.10.2019 година.

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му, Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл.121 от ДОПК-Предварително обезпечаване на вземанията е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. г.) Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

В чл.266,ал.1 ДОПК е посочено,че всяко действие на публичния изпълнител може да бъде обжалвано от длъжника или вискателя пред Териториалния директор на съответната териториална дирекция на НАП,а в разпоредбата на чл.267 от ДОПК са визирани правомощията на и съответния териториален директор на ТД на НАП по повод подадена жалба срещу действия на публичен изпълнител, в това число и да остави подадената жалба без уважение/ какъвто е настоящият случай/.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител.Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права,обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на

издаването му,. фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника,. със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК,че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания.Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията,става дума за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено,че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По силата на алинея втора,предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121,ал.5 ДОПК,при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето,спрямо което се налагат.Наред с това, законодателят е предвидил срок,с който могат да бъдат продължени наложените предварителни обезпечителни мерки-не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство.

Съдът намира, че Директор ТД на НАП механично и без наличието на каквито и да било доказателства е оставил жалбата на дружеството– жалбоподател без уважение, без да анализира събраните доказателства и без да изследва както обезпечителната нужда,така и обстоятелството дали соченото обезпечение съответства на обезпечителната нужда,което е довело до постановяване на решението при нарушение на административно-производствените правила, а последното пък е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби на ДОПК.

На първо място,искането за налагане предварителни обезпечителни мерки- запор върху банкови сметки на дружеството, е немотивирано и от не може да стане ясно кои точно действия на ревизираното лице ще доведат до затруднено събиране на предполагаемите публични вземания. Единственият мотив в Искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е,че при извършена справка е установено , че за 2018 година дружеството няма публикуван ГФО, няма данни за притежаван ДМА и МПС, за недвижими имоти и с оглед затрудненото събиране на задълженията от доставчиците.

На второ място, публичният изпълнител също механично е възприел искането на органите по приходите,механично е наложил запор върху банкови сметки, находящи се в 2 търговски банки. Това порочно налагане на запор върху банкови сметки от страна на публичния изпълнител,без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до незаконосъобразност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки,а от там и до незаконосъобразност на Решението на Директор ТД на НАП, с което по същество е потвърдено Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Директор ТД на НАП не е съобразил дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда,респективно на това дали съответства както на предполагаемото задължение и дали с това обезпечение не се затруднява дейността на ревизираното лице.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно и подлежащо на отмяна, както и самото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора,претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски е неоснователна. Жалбоподателят не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.268 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-39/04.03.2020 година на Директор ТД на НАП-[населено място] И ПОТВЪРДЕНОТО С НЕГО Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-200022-023-0000398 за обезпечаване на бъдещо публично вземане в размер на 5 702 477 лева на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

НА основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.268, вр с чл.197 и сл. ДОПК.

СЪДИЯ: